

Quod nullus asseruit deum irasci: & gratia non moueri.

Capituli.

Rimū illud nemo de deo dixit unq̄ irasci eum tantum mō & gratia nō moueri.

p Etenim discōueniens deo: ut eiusmōi p̄tate sit p̄dītus: qua noceat & oblit: p̄desse uero ac benefacere nequeat. Quā igit̄ ratio: quā spes salutis hoībus proposita est: si malorū tantūmodo auctor est deus? Quod si sic iam maiestas illa uenerabilis: nō ad iudicis p̄tatem: cui licet seruare ac liberare: sed ad tortoris & carnificis officium deducet̄. Dūm at̄ uideamus non mō mala esse in rebus humanis: sed et̄ bona: utiq̄ si deus non est: auctorem esse altere necesse est: q̄ contraria deo faciat & det nobis bona. Si est: quo noīe appellandus est? Cur nobis q̄ male fecit notior est: q̄ ille q̄ bene? Si autē nihil pōt esse p̄ter deū: absurdū est & uanū putare diuinam p̄tatem: qua nihil est maius: nihil melius nocere posset: & ideo nemo extitit: q̄ auderet id dicere: q̄a nec rōnem hēt nec ullo mō potest credi. Quod q̄a cōuenit: transeamus & ueritatē alibi requiramus.

q̄ erga uitia & virtutes: iam utiq̄ hōmō dicit: nisi qui & tollit iustitiam ei audebit. Ergo: si cum uis irasci (ut iam ita dicamus) si igit̄ cum uis irasci: nō ad tempus: nec quatenus in p̄sentia tantū peccat: uerū absolute quatenus peccari potest: fingit alterum quidem ex ipso fluminibus: cum semper incensum atq̄ ira tum sentis esse in culpam. Item gratificari cum seu in gratiam riget: nō quatenus benemēritur duntaxat: sed absolute et̄ quatenus benemēriti potest: secundū alterum uinum: indecussibili indimittibili q̄ liberalitate effluere & abundare. Si hoc inquam ita nobisum sentis: & nos idem flage tecum libenter admodū approbamus q̄ uerum mapis nobis uidetur. At si scius tenes: ut facere uideris. J. re. in cap. 2. 1. p̄fere: si reprimibilem seu refranabilem & sic temperatioris motū qdā in eum cadunt: cur & alij cadere nō possunt: nō multum uideo. ut notum est J. eo. in cap. 14. Non igit̄ irasci nunc incipiet: sed quā fixa lex: iam semper natus erit ad culpam: nec nunc incipiet benefacere: sed ad meritum. beneficus semper iam reperietur: siquidem ab alterutro in alterutrum: aque certe perennem: iustissimoq̄ illo: nec refragabilem sane fluminis transitus fit per nos: equum uidelicet aut iniquum operando: nō q̄ cursum seu lapsum suum aliquo tempore ij sanctissimū & æternū amnes intermittit: posse dignoscantur. J.

Lactantius. Deus ipse: sene iustitia esse intelligit: a quo ante et omne creatum: perennes duo manant riuus gratie: in benemēritis edij in demeritis seu culpam: altero p̄uadet iustitiam & in sempiternū altero irascitur continet (si modo tū irasci p̄p̄tē dūi potest: ac nō potius erit p̄p̄tē tioris sue: inuictissimus esse astricti & vindicator) altero igit̄ irascitur continet: ac sine temporis ætērmatione: ut n. absolute bonū semp gratum habet & diligit: in absolute malum abominatur semper & infatatur. Nec uero quā ipse semper idem sit in duobus his æternis & inconcussibilibus affectibus: sapies